

Max Weber
YÜCEL KARADAĞ
Dinlerarası diyalog
MAHMUT AYDIN
Fichte
METİN BAL
Leo Perutz
AHMET EKEN
Sami Baydar
NECMI ZEKA
Levent Yılmaz
VEDAT ÇAKMAK
Osman Cemal
Kaygılı
BEHÇET ÇELİK
Murathan Mungan
ONUR CAYMAZ
Enis Batur
HAMİD FARAZANDEH
Çingeneler:
Opri Roma
DERYA ÇEBECİOĞLU

AYLIK KİTAP VE
ELESTİRİ DERGİSİ
HAZİRAN 2006 • SAYI 96
2006/06/212194 • ISSN 1301-5307
4 YTL. (KDV dahil)

96

96
ISSN 1301-5307
9 771301 530718

VİTRİN

Fichte için "başgımsız varlık," salt belir-tilik içindeki özgürlüktür. "Transenden-tal Felsefenin Temelleri: (Wissenschafts-lehre) Nova Methodo" da (1796/99), "Ego" ile "Ego olmayan" ilişkisi bağla-mında, "edimsel/aktüel bilinç" ile birlik-te, tüm varlığın, tüm bilinçin nihai ve ilk koşulu olan "özgürlük" kavramını tanımlar.

Fichte için bilginin kendisi, kendi özsel doğasına icerilmis olmalıdır. Tüm dıssal kaynakların eksiksizce açıklanamabilmesi için, "kendisi"yle "tasarısı" aynı olan şey bulunmalıdır. "Bilim Öğretisinin Anahar-ları"nda (1810) Fichte, bu amaçla bilgi-bilim öğretisinin temel karakteristikle-ri"nde (1806), onun bir dizi düşünümle-özgürlük bilincini spekülattır bir tarih fel-sefine uygulamamasına tanık oluruz.

Napoleon orduları Prusya'ya girdiğın-de, Alman ulusunun başgımsızlığı ve öz-gürlüğün düşüncesizliği askerele seçilendiği ve buradaki Vedinci Söylevini okuduğu-Fichte, kendi düşüncesini bilimleştirmeyi amaçlar. Bu metinde Fichte, söz konusu Alman ulusunun kültürünü, "genel ve kozmopolit bir tın" taşıyacağına belir-tir.

Kendi yasadığı döneme Fichte, en büyük esin kaynağıyla, Kant'la yüz yüze görüşme ve mektuplaşma fırsatına da sa-hip olur. Çağın büyük romanlık sahti ve bilim adamı Goethe'yle, kendi felsefesi-nin gılgıs noktasını "akıl" değil "tur-ku"dan yana kullanılan Schiller'le ve Kant'ın Eleştirel Felsefesinin vahiy dini-ye, süpheçillige ve kadereci parantezine ve-nilecek en yerinde cevap olduğunun savu-nan Viyana'da Reinhold ile mektuplaşır. Kitapları alan "Secme Mektuplar" (1790-99) Fichte'nin bu mektuplaşmalardan örnekler taşır.

Kitabın ikinci bölümü, Fichte'nin fel-sefesi üzerine yorumlarla devam ediyor. "Fichte'nin Etik ve Etik Felsefesi"nde Allen W. Wood, onun etik düşüncesinin öneminden, *Wissenschaftslehre* nin ilk il-k kesiminden (Ego) söz ediyor ve Ego'nun Ego olmayan'la karşılaşması sonucunda ortaya çıkan "tanıma" ve "hukuk" prob-lemlerinin ilişkili olduklarını kavramlar

üzzerinde duruyor.

Fichte için "başgımsız varlık," salt belir-tilik içindeki özgürlüktür. "Transenden-tal Felsefenin Temelleri: (Wissenschafts-lehre) Nova Methodo" da (1796/99), "Ego" ile "Ego olmayan" ilişkisi bağla-mında, "edimsel/aktüel bilinç" ile birlik-te, tüm varlığın, tüm bilinçin nihai ve ilk koşulu olan "özgürlük" kavramını tanımlar.

Fichte için bilginin kendisi, kendi özsel doğasına icerilmis olmalıdır. Tüm dıssal kaynakların eksiksizce açıklanamabilmesi için, "kendisi"yle "tasarısı" aynı olan şey bulunmalıdır. "Bilim Öğretisinin Anahar-ları"nda (1810) Fichte, bu amaçla bilgi-bilim öğretisinin temel karakteristikle-ri"nde (1806), onun bir dizi düşünümle-özgürlük bilincini spekülattır bir tarih fel-sefine uygulamamasına tanık oluruz.

Napoleon orduları Prusya'ya girdiğın-de, Alman ulusunun başgımsızlığı ve öz-gürlüğün düşüncesizliği askerele seçilendiği ve buradaki Vedinci Söylevini okuduğu-Fichte, kendi düşüncesini bilimleştirmeyi amaçlar. Bu metinde Fichte, söz konusu Alman ulusunun kültürünü, "genel ve kozmopolit bir tın" taşıyacağına belir-tir.

Kendi yasadığı döneme Fichte, en büyük esin kaynağıyla, Kant'la yüz yüze görüşme ve mektuplaşma fırsatına da sa-hip olur. Çağın büyük romanlık sahti ve bilim adamı Goethe'yle, kendi felsefesi-nin gılgıs noktasını "akıl" değil "tur-ku"dan yana kullanılan Schiller'le ve Kant'ın Eleştirel Felsefesinin vahiy dini-ye, süpheçillige ve kadereci parantezine ve-nilecek en yerinde cevap olduğunun savu-nan Viyana'da Reinhold ile mektuplaşır. Kitapları alan "Secme Mektuplar" (1790-99) Fichte'nin bu mektuplaşmalardan örnekler taşır.

Kitabın ikinci bölümü, Fichte'nin fel-sefesi üzerine yorumlarla devam ediyor. "Fichte'nin Etik ve Etik Felsefesi"nde Allen W. Wood, onun etik düşüncesinin öneminden, *Wissenschaftslehre* nin ilk il-k kesiminden (Ego) söz ediyor ve Ego'nun Ego olmayan'la karşılaşması sonucunda ortaya çıkan "tanıma" ve "hukuk" prob-lemlerinin ilişkili olduklarını kavramlar

üzzerinde duruyor.

Kant'ın Eleştirel Felsefesini ve ona yö-neltilen küsküncü eleştirileri değerdendir-en Fichte, felsefenin henüz apaçık bir bilim olma potansiyelini göstermektedir. "Bilim İnsanın Belirlenimi Üzerine" (1794) yazısında, bu konudaki görüşlerini öğretilerine aktarır.

"Bilim İnsanın Belirlenimi Üzerine" (1794) yazısında, bu konudaki görüşlerini öğretilerine aktarır.

"Bilim İnsanın Belirlenimi Üzerine" (1794) yazısında, bu konudaki görüşlerini öğretilerine aktarır.

"Bilim İnsanın Belirlenimi Üzerine" (1794) yazısında, bu konudaki görüşlerini öğretilerine aktarır.

"Bilim İnsanın Belirlenimi Üzerine" (1794) yazısında, bu konudaki görüşlerini öğretilerine aktarır.

"Bilim İnsanın Belirlenimi Üzerine" (1794) yazısında, bu konudaki görüşlerini öğretilerine aktarır.